

min Fejl, men det er ogsaa de ærede Medlemmers Fejl, at de ikke forvissede sig om, at Navnene kom med, hvor de skulde.

Med Hensyn til de Sjuskerier og Unøjagtigheder vedrørende det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) maa jeg bemærke, at han havde skrevet sine Ændringsforslag paa en Tid, hvor Ændringsforslagene havde andet Nummer end nu, men det turde være hans Sag saa fuldt som min at lægge Mærke til Nummerforskellen inden Betænkningens Afgivelse. Naar jeg ved Forhandlingens Begyndelse gjorde opmærksom paa, at her indtraadte en Uagtsomhedsfejl fra Mindretallets Side og fra min Side — lad os ganske roligt være fælles om Skaden, Skammen kunne vi let bære —, mener jeg, at jeg skulde have været forskaanet for det Overfald fra de Herrer, som de præsterede i Gaar, og som var af en saadan Art, at jeg ikke har lagt Mærke til, at man før har begejnet en Ordfører saaledes, som de to ærede Medlemmer for Ringsted (Zahle) og for Assens (Berntsen) gjorde det i Gaar. Det er saa afgjort ubeføjet, de Herrer kunne selv se deres Udtalelser efter i Tidenden, der var ingen som helst Anledning dertil.

Jeg har nu ladet Betænkningen gennemgaa af tre sprogkyndige Mænd, og de have ikke fundet Fejl, undtagen saadanne, hvorom der kan tvistes, uden for saa vidt de have fundet dem i de to ærede Medlemmers Betænkninger, men det er som sagt af den Slags, som Sprogmand tvistes om. Derfor vil jeg henstille, om man ikke alligevel skulde begrænse sin Uvillie overfor Flertallet og dets Ordfører saaledes, at den blot angaar selve den Sag, som de ere saa absolut imod, som de ere.

Jeg sagde ved første Behandling og gentog det ved Begyndelsen af anden Behandling, at de Herrer skyldte Bevis for, at denne Sags Gennemførelse i nogen som helst Henseende kan virke hindrende eller forstyrrende under Forsvarskommissionens Arbejde for Forsvarssagens endelige Løsning. Jeg paakaldte dette Bevis forleden Dag, jeg paakalder det fremdeles. Det er ikke givet, og der er end ikke gjort Forsøg paa at give Bevis for, at dette Forslags Gennemførelse i nogen som helst Henseende kan hindre Forsvarskommissionen i dens Arbejde, kan fremkalde en Virkning, som Forsvarskommissionen til sin Tid har den allerringeste Aarsag til at beklage af Hensyn til den fri Stilling ved det Arbejde, der er den betroet, og det turde dog være en Hovedsag i hele dette

Spørgsmaal. Det er derpaa, at navnlig de ærede Medlemmer for Assens og for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) have bygget deres Modstand, netop paa det, at her ere vi i Begreb med at foretage noget, som kan hindre Forsvarskommissionens Arbejdsfrihed. De Herrer have ikke leveret Beviset. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde dog et Forsøg, men det var allerede paa Forhaand imødegaaet i Flertallets Betænkning. Jeg imødegik det paa ny i Gaar. Jeg tog for øvrigt da Lejlighed til at fremdrage de faa Ting blandt de mange — jeg skal ikke bruge Ord, som Formanden behøver at paatale — udenfor Sagen liggende Udtalelser.

Det lidet af det meget, der er kommet frem, som kom Sagen ved, har jeg altsaa imødegaaet og skal ikke komme tilbage dertil i Dag, uden for saa vidt det ærede Medlem for Ringsted ved sine Udtalelser har givet mig Anledning til nogle faa og meget korte Bemærkninger. Det ærede Medlem begyndte med at fortælle, at han kendte ikke Dr. Edvard Brandes' Udtalelse, som jeg berørte i Gaar. Det er mærkværdigt, at det ærede Medlem ikke kendte denne Udtalelse, da den har været offentlig fremdraget adskillige Gange netop i Forbindelse med nærværende Sag. Det ærede Medlem fik ved min Bistand Udtalelsen for Øje, læste den op her i Tinget og kunde ikke finde, hvad det var, der havde Interesse i denne Forbindelse, skønt der udtrykkeligt staar, at Dr. Brandes interesserede sig for en Forbedring i de lavest lønnede Officerers Kaar. Det var hans Standpunkt den Gang, om han nu indtager et andet Standpunkt, er i dette Forhold ganske ligegyldigt, det skal jeg indrømme det ærede Medlem, men jeg vil dog henstille, at det ærede Medlem ikke gør Forsøg paa at kalde min Fremdragen af denne Udtalelse fra ældre Tid — han var i hvert Fald paa Vej dertil — en Krænkelse af Privatlivets Fred. Han henviste til, hvorledes denne Mand havde trukket sig tilbage til Privatlivet, og derfor var det ganske urimeligt at trække denne Udtalelse frem.

Saa var der et andet Punkt, et ret afgørende Punkt, for saa vidt det agitatoriske i det hele Forhold angaar, hvor det ærede Medlem slog Retraite for sig selv i Dag, da han havde Ordet. Det var det Punkt angaaende de russiske Tilstande. Det ærede Medlem vilde udviske denne Udtalelse, jeg skal gentage den efter det Fortryk, der foreligger. Den lød saaledes: